ДНЕВНИКЪ

(стенографический)

на

V Обикновенно Народно Събрание

(втора редовна сессия).

XXXVII ЗАСѢДАНИЕ, СЖББОТА, 10 ДЕКЕМВРИЙ 1888 ГОДИНА.

(Отворено въ 2 часа слѣдъ пладнѣ, подъ прѣдсѣдателството на подпрѣдсѣдателя г-на П. Славкова).

Прѣдсѣд.: (Звъни). Засѣданието се отваря. Г-нъ секретарь ще прочете списъка на г-да прѣдставителитѣ, за да се види, кой присжтствува и кой отсжтствува въ днешното засѣдание.

Секр. Ат. Каракашевъ: (Чете списъка). Отсжтствуватъ: Василь Атанасовъ, Иванъ Цанковъ, Георги Живковъ, Х. Василь Холевичь, Д. Грековъ, Алексо Карамановъ, Т. Иванчовъ, Иванъ Ангеловъ, Хр. Търневъ, Д. Петковъ, Петръ Мецовъ, Дим. Стояновъ, Николай Мариновъ, Стоянъ Горановъ, Хр. Дюкмеджиевъ, Георги Чолаковъ, Илия Маджаровъ, Славчо Тъпчилещовъ, Ангелъ Радевъ, Янко Георгиевъ, Тома Цековъ Зайковъ, Иванъ Халачевъ, Захарий Градинаровъ, Димитръ Златевъ, Д-ръ Стефановъ, Филипъ Симидовъ, Д-ръ Я. Геровъ, Йовъ Титоровъ, Георги Цанковъ.

Прѣдсѣд.: Отъ цѣлото число прѣдставители, отсжтствуватъ 29 души. Има, значи, законното число прѣдставители, за да се отвори засѣданието и да се пристжпи къмъ разглеждание положенитѣ на дневенъ редъ въпроси. Г-нъ секретаря по-напрѣдъ ще прочете съкратений протоколъ отъ миналото засѣдание.

Секр. Г. Пеневъ: (Чете съкратений протоколъ отъ XXXVI засѣдание).

Прѣдсѣд.: Имали нѣкой отъ г-да говорившитѣ, да направи забѣлѣжка върху прочетений скратенъ протоколъ? (Никой не иска думата). Никой не прави забѣлѣжка, значи, приема се за точенъ.

На дневенъ редъ въ днешното засѣдание има слѣдующитѣ въпроси:

«I. Докладъ на бюджетарната коммиссия;

II. Отговоръ на г-нъ Военний М-ръ, по запитването на г-нъ Д-ръ Цачева, за производството на майора Фонъ-Маха; и

III. Докладъ на прошетарната коммиссия».

Понеже г-нъ М-ръ на Правосждието отсжтствува, то по-напрѣдъ ще дамъ думата на г-нъ докладчика на прошетарната коммиссия.

Докл. Хр. Векиловъ: Г-да прѣдставители! Тукъ има постжпили нѣколко прошения за приемание нѣкои лица за български поданници и за продаване нѣкои пасбища въ Свищовский и Никополский окржзи, които имамъ честь да докладвамъ.

Прошение отъ Онория Маркулеску, житель отъ гр. Търново, живѣлъ е въ Ромжния, сега се занимава съ фотографство въ града В. Търново. Испълнилъ е всичкитѣ условия, които се изискватъ отъ закона за българското подданство и моли, да се приеме за български подданникъ. Коммиссията, кото разгледа всичкитѣ приложени документи, исказва мнѣние да се приеме за български подданникъ и моли Нзр. Събрание да го приема.

Н. Станевъ: Г-да прѣдставители! Както виждате, скамейката на г-да М-ритѣ е празна. Слушаме че има Министерска криза .... (Шумъ, тропание).

Прѣдсѣд.: Г-нъ Станевъ! По прошението, какво имате да кажете?

Н. Станевъ: Азъ мисля, че този въпросъ, г-нъ прѣдсѣдателю, прѣдшедствува на това. Камарата не може да разисква безъ Министри. (Шумъ).

Прѣдсѣд.: Нѣмате думата, г-нъ Станевъ. Съобразете се съ чл. 25 отъ правилника и не ме заставяйте, да се ползувамъ съ правото, дадено менѣ отъ правилника и ви поканя, да напустнете днешното засѣдание.

Н. Станевъ: Азъ и тъй мога да излѣза на вънъ .....

Прѣдсѣд.: Изобличавамъ ви за непокорство къмъ прѣдсѣдателя!

Г-да прѣдставители! Ако слѣдваме да работимъ за въ бжджще, както до сега, — да стават нѣкои отъ г-да прѣдставителитѣ, просто на просто, да скандалятъ въ Събранието ... (Гла-

сове: Не е истина. Други гласове: Истина е. (Шумъ). (Гласове: Нека дойдътъ М-стритѣ, че тогава да засѣдаваме).

Д-ръ Цачевъ: Безъ Министри не може да засѣдава Нар. Събрание.

Прѣдсѣд.: Моля Нар. Събрание (М-ръ Странски дохожда) да се пази приличната тишина.

Расположено ли е Нар. Събрание, да слуша подигнатитѣ въпроси, които не сж на дневенъ редъ, каквито подигатъ г-нъ Станевъ и други нѣкои? (Гласове: Не е). Желае ли Нар. Събрание такива прѣдставители да се изслушватъ? (Гласове: Не желае). Давате ли право на прѣдсѣдателя къмъ такива прѣдставители да тури въ испълнение забѣлѣжката отъ членъ 25? (Шумъ). Моля г-да прѣдставителитѣ да пазятъ тишината. Г-нъ Шивачевъ, не дѣйте бърза; и на васъ ще се приспособи сжщата алинея отъ 25 членъ, ако говорите, безъ да искате думата.

Н. Шивачевъ: Съ Шивачева да нѣмате земание давание! Трѣбва да имате уши, да слушате и тогава да правите забѣлѣжка.

Прѣдсѣд.: Азъ мисля, че ний не можемъ кара работата напрѣдъ така, защото на г-нъ Станева, както разбраха г-да прѣдставителитѣ, не му бѣше цѣлта да говори по въпроса . . . . . (Гласове: Не е истина). (Тропание).

М-ръ Странски: Г-да прѣдставители! Мене ми се струва, че разискването, което стана сега, е само една загуба отъ врѣме за почитаемото Нар. Събрание. Има единъ правилникъ, гласуванъ отъ това сжщо Събрание, който трѣбва да се почита, — правилникъ, който нѣма нужда сега да се разисква и тълкува. Г-нъ прѣдсѣдательтъ може да прилага този правилникъ, защото Събранието, когато го е избрало, дало му е власть и право, да го прилага. Азъ моля почитаемото Нар. Събрание, да пристжпи къмъ разискване въпроситѣ, положени на дневенъ редъ. (Д-ръ Цачевъ: Искамъ думата, да попитамъ г-на М-стра: може ли да засѣдава Нар. Събрание безъ М-стри? (Шумъ).

Т. Китанчевъ: Моля, послушайте ме, да кажа нѣколко думи. Наистина, когато нѣкои отъ М-ритѣ не присжтствуватъ, не бива да се разглеждатъ такива въпроси, по които може да се искатъ обяснения отъ тѣхъ, но днесь е сжбота; споредъ правилника днесь се разглеждатъ прошения, и ний можемъ да разглеждаме тѣзи прошения въ отсжтствието на всѣкакъвъ М-ръ, защото тѣ сж дадени само на насъ, да ги разглеждаме. (Гласове: Вѣрно). Когато пъкъ доде да се разискватъ нѣкои въпроси, по които се изисква присжтствието на надлѣжний М-ръ, тогава разбирамъ. Но че имало, или не криза — това ще ни се съобщи. Заради това азъ прѣдлагамъ, г-нъ докладчикъ да докладва и когато се свърши този въпросъ, тогава всѣки има право да казва, че безъ присжтствието на надлѣжний М-ръ, не може да разискваме. Така щото, азъ пакъ казвамъ, че до гдѣто имаме на дневенъ редъ прошения, можемъ да ги разглеждаме. (Гласове: Вѣрно).

Докл. Хр. Векиловъ: Повтарямъ, г-да, още единъ пжть. Прошение отъ Онория Маркулеску, жит. отъ гр. Търново, родомъ отъ Букурещъ, италиянски подданникъ, съ което моли, да се приеме за български поданникъ. Коммиссията, като разгледа всичкитѣ приложени при прошението документи, намира ги за достатъчни съгласно закона за Българското подданство и моли Нар. Събрание, да го приеме за български поданникъ.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема Онория Маркулеску за български поданникъ, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приетъ.

Докл. Хр. Векиловъ: Прошение отъ Андонъ Шнайдеръ, аптекарь отъ гр. Севлиево, съ което моли да се приеме за български поданникъ. Просителя е австрийски поданникъ, родомъ изъ гр. Хайда, Бохемия; още въ началото на 1880 год. се е прѣселилъ въ България. При прошението си е приложилъ всичкитѣ изискуеми отъ закона за подданството документи и коммиссията исказва мнѣние, да се приеме за български поданникъ и моли Нар. Събрание да го приеме.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема Андонъ Шнайдера, аптекарь въ гр. Севлиево, за български поданникъ, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл. Хр. Векиловъ: Прошение отъ Софийский житель Д-ръ Павелъ П. Станкевичъ, уроженецъ отъ Подолската губерния (Руссия), живѣе въ България още отъ турско врѣме, занимава държавна служба въ Княжеството отъ самото ни освобождение; взелъ е участие въ Сърбско Българската война. При прошението си прилага всичкитѣ изискуеми отъ закона за Българското подданство документи, и моли Нар. Събрание, да го приеме за български поданникъ. Коммиссията, като прѣгледа всичкитѣ документи, намира ги за достатъчни споредъ закона за Бълг. подданство, и исказва мнение, да се приеме за български поданникъ.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува мнѣнието на коммиссията. Който не приема Д-ра Павелъ Станкевича за български поданникъ, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл. Хр. Векиловъ: Прошение отъ Антона Драндаровъ, жит. Софийский, Венгерский подданникъ, съ което, като прилага свидѣтелство отъ Соф. Град. Общинско Управление, за че е приетъ за гражданинъ въ Соф. община, моли Нар. Събрание, да го приеме за български поданникъ.

Коммиссията, като прѣгледа приложенитѣ документи, исказва мнѣние, да се приеме за български поданникъ и моли Народното Събрание, да го приеме.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува мнѣнието на коммиссията. Който не приема Антонъ Драндарова за български поданникъ, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приетъ.

Докл. Хр. Векиловъ: Прошение отъ Вашка Дюлгерова, въ което казва, че мжжътъ ѝ прѣзъ мѣсецъ Юлий т. година, когато е станалъ въ Софийский артиллерийский складъ взривъ, билъ убитъ. Министерството още тогава е отпуснало 60 лева пенсия на просителката, а сега съ това си прошение тя моли Правителството да ѝ се увѣличи пенсията още съ 20 лева. Коммиссията, като има прѣдъ видъ, че пенсията ѝ е достатъчна, оставя прошението на просителката безъ послѣдствие и моли Нар. Събрание да се произнесе.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува мнѣнието на коммиссията, да се остави прошението на Вашка Дюлгерова безъ послѣдствие. Който не приема това рѣшение, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Прието, значи прошението се оставя безъ послѣдствие.

Докл. Хр. Векиловъ: Прошение отъ А. Тага Савичь, българинъ, родомъ отъ Свищовъ, къмъ което прилага и една брошура подъ заглавие «Masca jos», писана на Ромжнски. Просителя въ прошението си казва, че е борецъ за българската свобода. Отъ всичкитѣ документи, които сж приложени при прошението, ком-

миссията дѣйствително признава заслугитѣ на Тата Савича и, прѣдъ видъ на страданията, на които се е излагалъ за българското дѣло, коммиссията изказва мнѣние, да му се отпустне една пенсия отъ 100 лева и моли Народното Събрание да приеме мнѣнието на коммиссията.

Г. Караколевъ: Азъ моля г-на докладчика, да разясни, гдѣ живѣе сега негова милость, какви заслуги има, гдѣ ги е направилъ и какъ? Само една брошура не стига.

Докл. Хр. Векиловъ: Г-да прѣдставители! За да отговоря на г-на Караколевъ, мисля, че ще бѫде достатъчно, да му подамъ брошурата, да я прочете. Азъ вѣрвамъ, че повечето отъ г-да прѣдставителитѣ я знаятъ и знаятъ неговитѣ заслуги, но най-сетнѣ коммиссията, ако е рѣшила, не иска «форсъ мажоръ» това. То остава пакъ на Нар. Събрание, да се произнесе.

Дако Ангеловъ: Г-да прѣдставители! Азъ мислѣхъ да възбудя сѫщий въпросъ, който възбуди г нъ Караколовъ: искахъ да попитамъ г на докладчика, да ни обясни: кои сѫ заслугитѣ, които е направилъ на българския народъ негова милость, та тогава да можемъ да се произнесемъ, трѣбва ли да му отпустнемъ, или не пенсия? Въ отговоръ на това той ни прѣдставлява една брошура. Че какво съ това? Хора има издаватъ и по 20 брошури и неуже ли само защото е издалъ една брошура, трѣбва да му се дава пенсия, или що? Може той да е издалъ брошура съ цѣль да печели. Не е патриотъ, или, тъй да кажа, не е поборникъ този, който издава брошури; а се искатъ заслуги: да е помогналъ за избавление на нашето отечество и пр.

Герчо Ранчовъ: Г-да прѣдставители! Азъ ще отговоря на г-на Дако Ангеловъ, че просителя Тата Савичь е старъ български поборникъ, билъ е опълченецъ прѣзъ освободителната война. Независимо отъ това, той е пьрвий, който е написалъ книгата «Хаджи Димитръ» и я посвѣтилъ на наший дѣятель Раковски. Освѣнъ това писалъ е и тѫзи книга «Masca jos»; писалъ е къ всичкитѣ български вѣстници и, както казахъ, билъ е и волентиръ въ освободителната война. Зарадъ това, азъ мисля, че исканата пенсия е твьрдѣ умѣстна. Човѣка е на 75 години и нѣма да живѣе още 10 години.

Ив. Стойновъ: Г-да прѣдставители! Появява се едно прошение отъ Тата Савичь, което се докладва отъ коммиссията, обаче, до колкото чухъ, не се изказа тъй, както трѣбва, дали има заслуги този човѣкъ, или не. Ако ний сме на мнѣние да отпуснемъ пенсия, за да го хранимъ, то е другъ въпросъ; но азъ не могѫ да разбера, като какъ трѣбва да гледаме на тѫзи пенсия. Тукъ не се казва поборникъ ли е, подвижникъ ли е за българското възраждание, или какво е? Слѣдователно, за насъ остава тьмно, има ли заслуги, или не. Указва се на една брошура. Азъ мисля, че и отъ васъ има г-да, които пишатъ; много души има, които работятъ на литературното поле и тѣ отъ това печалятъ пари. Да се даджтъ пари, само защото е билъ написалъ една брошура, азъ не могѫ да бѫдѫ съгласенъ съ г-на докладчика. Отъ друга страна той каза, че М-ството писало нѣкакво писмо, споредъ което коммиссията му е отпуснѫла пенсия. Обаче писмото не е такова. Въ писмото е казано, че понеже не е доволенъ отъ да му даде награда М ството, то М-ството повръща прошението да се внесе въ Събранието. Ето какво е писмото на М-ството на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла. Слѣдователно, азъ, като виждамъ, че не се показаха отъ докладчика нѣкои заслуги, мисля, че ще бѫде неумѣстно да отпущаме пенсия тамъ, гдѣто не знаемъ дали се заслужва.

Д-ръ Цачевъ: Г-да прѣдставители! Мотивитѣ, за които се иска една пенсия, се изложиха отъ г-на докладчика. Вий знаете, г-да прѣдставители, още въ памятьта ви е прѣсно това, което се случи вчера. Вий, когато вотирахте бюджета за М-ството на Просвѣщението, опрѣдѣлихте единъ фондъ, за да се награждаватъ всички хора, които сѫ написали нѣщо полѣзно за български народъ. Слѣдователно, ако тѫзи брошура, която е той написалъ, е толкова полѣзна, нѣма, освѣнъ да се прати въ М ството на Просвѣщението, да я прѣдстави то на компетентни лица, да я прѣгледатъ и прѣцѣнятъ и ако заслужва 2 — 3 или 5 хиляди пособие, азъ ви увѣрявамъ, че ще се отпусне. Сега, ако додемъ и кажемъ, че еди-кой е написалъ такъва брошура, дайте сто франка, тогава нѣма си полѣзность. Зарадъ това правителството, като високо цѣни всѣко едно списание, което е полѣзно за български народъ, отпуща отъ фонда, който нар. прѣдставители опрѣдѣлиха. Зарадъ това, азъ моля докладчика да се съгласи, да се испрати тѫзи брошура въ М ството, и то, ако види че е добра, ще отпустне нуждното пособие.

М-ръ Стамболовъ: Когато се намираха много хора, които сѫ си работили или сѫ се занимавали било съ службица, било съ търговийка, за да си създадатъ за себе си и за семѣйството си едно хубаво положение, имаше и другъ видъ хора, които пъкъ, макаръ че имаха хубаво положение, рискуваха го зарадъ доброто на народа. Просителя Тата Савичь е единъ отъ тия хора, които сѫ изгубили своето положение за българската кауза. Негова милость е билъ чиновникъ 20 години на Австрийска служба и ималъ е право и на пенсия; ако е билъ стоялъ още 10 години щѣлъ е да получи пълна пенсия, но по причина, че, когато минаха българскитѣ въстанници въ 67 година, написалъ е двѣ книги: «Masca jos» и «Българскитѣ въстанници», испѫдили сѫ го отъ служба и се лишилъ отъ право на пенсия. Тѣзи книги може да ги не знае г-нъ д-ръ Цачевъ, защото може да не знае влашки, но въ сѫщность тѣ бѣха книги, съ които се запозна чуждата публика съ българскитѣ работи и, може да се каже, тѣ сѫ били най-вѣрни книги, които сѫ описвали тогавашнитѣ приключения. Азъ ми се струва че, ако нѣкой пострада за доброто на България и сега като имаме въ България, много хора, които хичь не сѫ страдали и се наслаждаватъ отъ добритѣ плодове на нашата свобода, макаръ и не заслужено, добро би било Събранието да опрѣдѣли и на пьрвий една пенсия отъ 50 или 100 франка ежемѣсечно. Това ще бѫде една справедлива малка награда за загубитѣ, които той е принесълъ за отечеството. (Гласове: Исчерпанъ е въпроса).

А. Байчевъ: Всѣки единъ пѫть г-нъ д-ръ Цачевъ, когато доде въпросъ за оцѣняване заслугитѣ на нѣкой човѣкъ, се обявява противъ. Безъ съмнение, д-ръ Цачевъ не иска и да знае за тѣзи заслуги, защото той въ това врѣме е билъ турски майоръ и е получавалъ твьрдѣ голѣма заплата отъ турското правителство. Но тѣ сѫ работи, на които не трѣбва да се обръща внимание и за това азъ прѣдлагамъ 14 членъ.

Прѣдсѣд.: Има прѣдложение, да се прѣкратятъ дебатитѣ...

Д-ръ Цачевъ: Моля ви, азъ сьмъ докаченъ! Искамъ думата!

Прѣдсѣд.: Ще се гласува прѣдложението на г-на Байчева, да се прѣкратятъ дебатитѣ. Който не го приеме, да си вдигне рѫката. (Меншество). Нѣма да се говори.

Ще се гласува прѣдложението на коммиссията, което се състои въ това, да се отпустне на А. Тата Савича пенсия отъ 100 лева на мѣсецъ. (Гласове: 50 лева).

Докл. Хр. Векиловъ: Съгласенъ съмъ съ прѣдложението на г-на Министра, — 50 лева да се отпустнатъ.

Прѣдсѣд.: Понеже г-нъ докладчика се съгласява съ прѣдложението на г-на М-стра на Вѫтр. Дѣла, да се отпустне пенсия въ размѣръ на 50 л. мѣсечно, ще се гласува това прѣдложение. Който не приема, да се отпустне на Савича 50 лева пенсия на мѣсецъ, да си вдигне ржката. (Меншество). Значи, приема се.

Докл. Хр. Векиловъ: Прошение отъ Димитръ Панайотовъ Балли, житель на гр. Плѣвенъ, родомъ отъ с. Полихнито на О-въ Митилинъ, въ 1876 год. се прѣселилъ въ Никополъ, отъ когато и живѣе въ България. При прошението си е прѣдставилъ всичкитѣ изискуеми се отъ закона за Българското поданство документи и моли Народ. Събрание, да го приеме за Български поданникъ. Коммиссията, като разгледа всичкитѣ приложени документи, намѣри ги за редовни и моли Нар. Събрание, да го приеме за Български поданникъ.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува мнѣнието на коммиссията. Който не приема Димитръ Панайотовъ Балли за Български поданникъ, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл. Хр. Векиловъ: Прошение отъ Софийский житель Гавраилъ М. Баламезовъ, родомъ отъ Бесарабия, взелъ участие въ Сръбско-Турската война, като доброволецъ, а въ 1878 година, служилъ като чиновникъ въ Бургазъ, а сега е учитель въ Софийската гимназия. Той самъ по себѣ си е Български поданникъ, но тъй като Бесарабия сега остана въ чужда държава, моли да се приеме за Български поданникъ. Коммиссията, като има прѣдъ видъ, че всичкитѣ изискуеми се отъ закона условия сѫ испълнени, дава мнѣние, да се приеме за Български поданникъ и моли Нар. Събрание, да го приеме.

Ив. Стойновъ: Г-да прѣдставители! Не е тукъ да приемаме Български поданници българитѣ, които идатъ отъ вънъ и ги земаме на военна служба. За това, желателно би било, само да ги пращаме на Военното М-рство. Тѣ сѫ Български поданници по сѫщество. Ако ги приемемъ тукъ, то значи, че създаваме закони. (Смѣхъ).

Н. Шивачевъ: Ако г-нъ Стойновъ мисли, че по сѫщество сѫ Български поданници, — види се той мисли, че се намира въ нѣкое сѫдилище, — какво врѣди, ако ги приемемъ и ний не по сѫщество. Нѣма нужда, ми се чини, да се говори много по тѫзи работа и да се излага историята на просителя. Ако негова милость знаѣше неговата история, нѣмаше да говори. Мнозина, може би отъ тая категория, се приеха за Български поданници и за тѣхъ не повдигнахме въпросъ, а сега да се вдига за негова милость, ми се чини, не е умѣстно. А пъкъ, ако Стойновъ мисли, че по сѫщество е приетъ, значи, че нѣма какво да врѣди, ако пакъ се приеме. За туй, азъ моля, понеже членъ 14 се натурализира у насъ, да се приспособи по крайнѣй мѣрѣ сега.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува мнѣнието на коммиссията. Който не приема Гавраилъ Баламезовъ за Български поданникъ, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл. Хр. Векиловъ: Прошение отъ Карлъ Хибаумъ, Радомирски окол. лѣкарь, католическо вѣроисповѣдание, родомъ отъ Асаленцъ, Горня Щайрска, служилъ въ България отъ 1879 год. въ качество на окол. лѣкарь. При прошението си е прѣдставилъ всичкитѣ изискуеми се отъ закона за Българското поданство документи и моли Нар. Събрание, да го приеме за Български поданникъ. Коммиссията, като разгледа всичкитѣ документи, намѣри, че е испълнилъ просителя всичкитѣ изискуеми се отъ закона за Българското поданство условия и моли Народ. Събрание, да го приеме за Български поданникъ.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува мнѣнието на коммиссията. Който не приема Карлъ Хибаумъ за Български поданникъ, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл. Хр. Векиловъ: Прошение отъ Ипократъ Михалакопуловъ, Ихтимански окол. лѣкарь, съ което моли, да се приеме за Български поданникъ. Испълнилъ е всичкитѣ условия за Българското поданство и моля Нар. Събрание, да го приеме за Български поданникъ.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема Ипократъ Михалакопуловъ за Български поданникъ, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл. Хр. Векиловъ: Прошение отъ жителитѣ на село Мечка, Никополска околия, къмъ което има и приложено едно постановление отъ Свищовската Постоянна коммиссия отъ 10 Мартъ 1884 год., въ което казватъ, че искатъ да купятъ единъ суватъ, съ водата разбира се, който е билъ тамъ близо до селото имъ и отъ който имали нужда. Коммиссията, като повика нѣкои и други прѣдставители отъ околнитѣ села и зема мнѣнието имъ, че този суватъ е нуженъ на селенитѣ отъ село Мечка, тъй като то по-напрѣдъ броило едвамъ 60—70 кѫщи, а сега се увѣличило и нѣма гдѣ да си пои добитъка, коммиссията, като има прѣдъ видъ, че да се неотпустне този суватъ е невъзможно, исказва мнѣние, да моли Нар. Събрание, да се съгласи, да се прѣдаде сувата, заедно съ водата на населението, за да може да си служи, както съ водата, тъй и съ пасбището, а продажбата да стане съгласно сѫществующитѣ въ държавата закони и исплащанието да стане въ единъ периодъ отъ три години.

Г. Караколевъ: Азъ мисля, г-да прѣдставители, че прѣдварително трѣбва да обясни г-нъ докладчика, отъ колко уврата се състои този суватъ, има ли пасбище, или е само вода. Освѣнъ това не е чудно, че и държавата може да се ползува съ нѣкой приходъ. Заради това, нека г-нъ докладчика да обясни, да ли Министерството е изучило, че тѣзи хора иматъ нужда и, ако не е изучило, то да се испрати прошението да го изучи и, ако види, че има нужда, тогава да го внесе въ Нар. Събрание. Да се прѣдаватъ така държавни мѣста, мене ми се вижда, че не е умѣстно.

Докл. Хр. Векиловъ: Г-да прѣдставители! За тѫзи имѣнно цѣль, има постановление отъ Сищовский Окр. Съвѣтъ. Свищовск. Окр. Съвѣтъ въ 25 си засѣдание е исказалъ мнѣние съ 10 противъ 5 гласа, да се продаде този суватъ на жителитѣ отъ село Мечка. Това сѫщото прошение е прѣпратено при надписъ на Свищовский Окр. Управитель, който го прѣпрати на разрѣшение въ М-рството. Протокола е тука, а други бумаги по това нѣма. Мисля да имаше, но види се, да се е възползувалъ нѣкой, и за сега липсуватъ.

Д. Петковъ: Азъ ми се струва, г-да прѣдставители, че за да узнаемъ нѣкои подробности, като количеството на дюлюмитѣ и пр., по-добрѣ е да се прати това прошение на М-рството на Финанситѣ, за да даде то заключението си. Тука не се казва, да ли

има заключение отъ М-рството, или не. Може би, този суватъ да е нуждент и, ако М-рството намира, че е нуждент, тогазъ може да донесе прѣдложението въ Нар. Събрание.

М-ръ Стамболовъ: И азъ мисля, че това прошение трѣбва да се прати въ М-рството, защото споредъ частни сведения, които сега добихъ, държавата има доходъ отъ този суватъ всѣка година до 4 500 лева. Когато Събранието отстжпва нѣщо, трѣбва да знае, какво отстжпва, защо го отстжпва и има ли нужда да се отстжпи.

Като се отстжпва на нѣкоя община държавно имущество, трѣбва да се знае, какво е мнѣнието на правителството. Сега азъ не могж да кажа нашето мнѣние, защото не сме изучили въпроса, но ми се струва, че туй прошение трѣбва да се проводи въ Финансовото М-рство.

Докл. Хр. Векиловъ: Азъ се съгласявамъ съ г-на М-стра на Вжтр. Дѣла.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува мнѣнието на коммиссията, да се испроводи прошението на селянитѣ отъ с. Мечка за исканий отъ тѣхъ суватъ въ М-рството на Финанситѣ. Който не го приема, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл. Хр. Векиловъ: Прошение отъ селянитѣ на Новачанската община, Никополска околия, съ което искатъ да имъ се отстжпи единъ соватъ, називаемъ «Крива-Бара«. За този суватъ по-напрѣдъ е имало постановление отъ Постоянната коммиссия, че трѣбвало да се отстжпи на село Лозица, но тъй като на село Лозица е билъ отстжпенъ другъ суватъ, то коммиссията е рѣшила да се отстжпи този суватъ на селянитѣ отъ с. Новаци. Коммиссията, като разгледа всичкитѣ документи и като взе мнѣнието на М-рството, което е, да се продаде този суватъ, исказва мнѣние, да се продаде съгласно постановлението на Постоянната коммиссия, а исплащанието да стане въ единъ периодъ отъ три години, тъй като тжзи община най напрѣдъ е имала 230 кжщи и 3.000 жители, а сега тя има повече отъ 4.000 жители, тъй щото не се пада повече отъ $^1/_2$ дюлюмъ земя на всѣки едъръ добитъкъ. За продажбата нѣма никакви прѣпятствия отъ околнитѣ общини. Има нѣколко свидѣтелства, въ които се казва, че прѣдмѣтната община има голѣма нужда отъ този суватъ.

Г. Караколевъ: Азъ мисля, г-да прѣдставители, че сжщото трѣбва да направимъ и съ това прошение, както и съ първото — да се испрати въ Министерството, за да го изучи, и тогазъ, ако се окаже, че има нужда, да се внесе въ Нар. Събрание, защото и то има сжщата смисъль, както и по-първото.

Ат. Насалевски: Г-да прѣдставители! Азъ, като изслушахъ прошението отъ г-на докладчика на прошетарната коммиссия, много ми се чудно видѣ, гдѣто не дава никакви обяснения. Всички знаемъ, че Свищовский окржг е билъ заселенъ повече съ турско население, което, като се е изселило, земята му е останала на българското население, а г-нъ докладчика казва, че за всѣко добиче нѣмало повече отъ $^1/_2$ дюлюмъ земя. Не мисли ли г-нъ докладчика, че на нѣкои мѣста, хората държатъ добитъцитѣ си вързани съ ортоми, когато пасжтъ?

За това азъ мисля, това прошение да се прати на М-ството, за да изучи то работата и да види, да ли има нужда да се продаде тоя суватъ, или не.

Докл. Хр. Векиловъ: Г-да прѣдставители! За този суватъ е водена цѣла прѣписка. Прошението е било проводено при надписъ No. 19.471 на постоянната коммиссия, която съ протоколъ отъ 10 Юний е постановила да се даде единий суватъ на с. Лозица, а останалий да се продаде на с. Новаци. На основание на това, прошението е било прѣпратено чрезъ окр. управитель въ М ството, което го е внесло въ Нар. Събрание. Сега остава Нар. Събрание да се произнесе. Коммиссията, като прѣгледа всичкитѣ нуждни документи, е на мнѣние, да се продаде сувата, називаемъ «Крива Бара» на селянитѣ отъ с. Новаци и моли Нар. Събрание да се съгласи съ това, защото има достатъчно факти, да се повѣрва, че тѣ иматъ нужда отъ него. Най-насѣтнѣ не имъ се дава даромъ, но имъ се продава съ пари.

П. Вълнаровъ: Г-да прѣдставители! Докладваното отъ сегашний докладчикъ прошение бѣше въ финансовата коммиссия, но по причина че финансовата коммиссия бѣше занята съ други работи, и нѣмаше възможность тжзи сутринь да го разгледа, то нѣкои лица отъ прошетарната коммиссия го разгледаха и го докладватъ. Искамъ да кажа, че азъ имамъ нѣкои свѣдѣния по този въпросъ. Г-нъ докладчика много нѣщо обясни, но най-важното не каза. М-ството на Финансиитѣ не дава съгласието си, да се продаде този суватъ. Ако щете, произнесете се да се проводи прошението въ М-ството за изучване; или оставете го безъ послѣдствие, тъй като М-ството не дава своето съгласие.

Докл. Хр. Векиловъ: Съжалявамъ, г-да прѣдставители, гдѣто г-нъ Вълнаровъ казва, че М-ството не е дало съгласието си. Азъ ще ви кажа по този въпросъ като 2+2=4, че или г-нъ Вълнаровъ не го знае, или пъкъ азъ не знамъ да четж. (Смѣхъ). Тукъ има едно отношение отъ М-ството на Финансиитѣ, съ което казва, че селянитѣ отъ с. Новаци иматъ нужда отъ този суватъ и моли Нар. Събрание да разрѣши въпроса. Ако искате, азъ могж да прочетж и самото отношение. (Гласове: Да се прочете).

Н. Шивачевъ: Азъ не разбирамъ, г-да прѣдставители, каква е работата: г-нъ Вълнаровъ трѣбва да е М-стръ на Финансиитѣ! Ако има нѣкой такъвъ законъ или пълномощно той да прѣдставлява г-на М-стра на Финансиитѣ, то е другъ въпросъ. Добрѣ каза г-нъ докладчика, че има отношение отъ М-ството на Финансиитѣ, съ което прѣдлага на Нар. Събрание да разрѣши този въпросъ. Най-насетнѣ г-нъ Вълнаровъ може да ни дава такива обяснения, но когато стане М стръ на Финансиитѣ — аслж М-стерското мѣсто сега е праздно, — но за сега азъ вѣрвамъ, че Нар. Събрание, по свѣдѣнията отъ г-нъ докладчика, ще се съгласи да приеме прѣдложението на коммиссията, защото най-насетнѣ коммиссията се е основала на свѣдѣнията, които има; а тия свѣдѣния сж отъ учреждения компетентни, разбира се. Най-насетнѣ какво мислите вий: че правителството по-голѣма полза ще има отъ сувата, ако го държи за себе си, отъ колкото, ако го даде на земледѣлцитѣ? Ако се направи сравнение, г-да прѣдставители, между доходитѣ, които има правителството отъ нѣкои и други сувати, и ползата, която може да се извлѣче отъ тѣхъ, ако се даджтъ на населението, ще видите, че доходитѣ отъ суватитѣ, ако се даджтъ на селянитѣ било за лозя, било за ливади или ниви, ще бжджтъ много по-голѣми. Най-насетнѣ може да има други достатъчно сувати, които да останатъ на правителството. Ако М-ството на Финанситѣ е признало, че трѣбва да се отстжпи, азъ не знамъ, защо г-нъ Вълнаровъ въстава противъ това.

Понеже въпроса е доста обясненъ и отъ обясненията на г-нъ Вълнарова нѣма да излѣзе нищо, прѣдлагамъ 14-й членъ.

Прѣдсѣд.: Г-нъ Шивачевъ! Г-нъ Вълнаровъ когато говорѣше, говорѣше като прѣдставитель, а вий винаги обичате «да хвърлите прѣзъ рамо камъкъ». Азъ не ви направихъ бѣлѣжка. Вий сега прѣдлагате 14-й членъ. Съгласно правилника азъ, разумѣва се, ще туря на гласуване вашето прѣдложение. Ще ви забѣлѣжа само, че вий обичате да се ползувате съ този членъ, а когато нѣкой другъ прѣдставитель се възползува отъ него, вий негодувате. (Шивачевъ: Азъ направихъ единъ комплементъ на г-нъ Вълнарова...).

Ще се гласува прѣдложението на г-нъ Шивачева — да се прѣкратятъ дебатитѣ. Който приема това прѣдложение, да си вдигне ржката. (Меншество). Ще се говори.

Н. Станевъ: Мотивитѣ, които изложи г-нъ докладчика, за да се отпусне, или да се продаде сувата на това село, не сж достатъчни, г-да прѣдставители, да убѣдатъ, щото въпросний суватъ, да се продаде на селото, за което почитаемий докладчикъ казва, че имало необходима нужда. Напримѣръ, както казва г-нъ Шивачевъ, че ако ползата, която добива правителството отъ сувата е по-малка, отъ колкото, ако се продаде на населението, то въ такъвъ случай, нар. прѣдставителство трѣбва да рѣши, да се даде на населението, което има нужда отъ него. При това заяви г-нъ Вълнаровъ, че по-напрѣдъ това прошение било прѣпратено на финансовата коммиссия и тя, имайки прѣдъ видъ нѣкакви съобщения отъ М-стра на Финанситѣ, го е внесла въ Нар. Събрание.

Трѣбва да се гледа, да ли дѣйствително иматъ селянитѣ нужда отъ тоя суватъ, а въ този случай, най-компетентно ще бѫде правителството. Тъй на днешний М-стръ, ако бѣше пратено това прошение, то бѣше да изучи тоя въпросъ и да даде на Нар. Събрание изложение на мотивитѣ, че дѣйствително има нужда това село отъ тоя суватъ и да моли Нар. Събрание, щото да се съгласи да му се продаде сувата. Казвамъ, че въ единия и въ другия случай то е дьржавенъ имотъ и дьржавата има необходима нужда отъ него. Обаче, би могло въ тоя случай да се направи така, щото да дава полза и на бѣдното население и на правителството. Но понеже въпроса е на изучване отъ надлѣжний М-стръ, когото нѣма тука да даде надлѣжнитѣ обяснения, азъ бихъ помолилъ Нар. Събрание, да прѣпрати това прошение на надлѣжний М-стръ да изучи въпроса и тогава да се рѣши, защото както ползата, така и врѣдата, г-да прѣдставители, ще бѫде еднаква. Ако би се продалъ днесъ, ще се направи днесъ може би на 20 села врѣда, защото не ще има гдѣ да пасѫтъ своя добитъкъ. За това желателно би било, този въпросъ да се изучи отъ компетентното мѣсто и тогава да се внесе въ Нар. Събрание, да даде своето съгласие. Това е моето мнѣние, и азъ вѣрвамъ, че почитаемото събрание, ще се съгласи съ мене.

М-ръ Стамболовъ: Миналата сессия, жителитѣ отъ Новаченската община сж подали прошение на Нар. Събрание за отстѫпване на въпросния суватъ. Нар. Събрание е рѣшило, да се прѣпрати това прошение на надлѣжния М-ръ, да испита, да ли може, да се отстѫпи и иматъ ли нужда отъ него? М ството съ надписъ отъ 6-й Юний 1888 е испратило въпросното прошение въ Свищовската постоянна коммиссия, която ходила и направила огледъ и видѣла, че хората иматъ нужда отъ това мѣсто. Подиръ това М-вото е испратило прошението съ отношение до Нар. Събрание, да рѣши, да се отстѫпи сувата на Новаченската община. Азъ дѣйствително тука не виждамъ да е прѣпроводена и бумагата, съ която се испраща дѣлото отъ М-ството на Финанситѣ но въ всѣки случай, отъ книжата, които намирамъ вѫтрѣ, констатирамъ, че Правителството испраща на Нар. Събрание, да рѣши този въпросъ, защото само, то е компетентно, да го рѣши. Азъ моля Нар. Събрание, да не повърща прошението и да не се повтаря миналагодишната история. Правителството е на мнѣние да се отстѫпи. Сега рѣшете, както обичате.

П. Вълнаровъ: (Гласове: Исчерпанъ е въпроса). Г-да прѣдставители! Докачителнитѣ думи, които г-нъ Шивачевъ изказа противъ мене, азъ ги оставамъ за негова смѣтка. Не искамъ да му отговарямъ. Колкото за прошението, което разискваме, азъ казахъ мнението на почитаемото М-ство и не искахъ да го прѣпрочитам, понеже М-ството казваше, че получаватъ доста приходъ отъ този суватъ и понеже общината нѣмала нужда отъ него, за туй е на мнение да се не продаде. Азъ казахъ мнението на М-ството, а пъкъ сега остава на Нар. Събрание да рѣши, както обича.

Г. Караколевъ: Нѣма какво вече да се говори, г-да прѣдставители, понеже се обясни работата отъ г-на М-стра, че населеннето доста се нуждае отъ този суватъ. Зарадъ това нека се приеме прѣдложението на коммисията, да се продаде на Новаченцитѣ сувата и прѣдлагамъ 14 чл.

М-ръ Стамболовъ: Ако има дѣйствително такова отношение, въ което да се казва, че М-ството не е съгласно, да се продаде сувата, нека се даде отношението, защото азъ ви казахъ това, което видѣхъ въ даденитѣ мене книжя отъ докладчика.

Хр. Вѣкиловъ: Г-да прѣдставители! Тѣзи прошения се донесоха прѣди 2—3 часа, ако се не лъжа, въ прошетарната коммиссия. Тѣ до сега бѣха въ финансовата коммиссия, която трѣбваше да ги разрѣши. Прѣпроводителни бумаги отъ М-ството има не само за тѣхъ, но и за нѣкои други имаше, както това го казва и г-нъ Вълнаровъ, но за жалость, тѣзи бумаги липсоватъ. Заради това имѣнно азъ се присъединявамъ къмъ мнението на нѣкои отъ г-да народнитѣ прѣдставители, които мислятъ да оставимъ за сега неразрѣшено това прошение, до гдѣто повторно се изнамѣрятъ всичкитѣ документи, безъ които да не би да направимъ нѣкоя грѣшка съ неговото приемание.

М-ръ Стамболовъ: Съгласенъ съмъ да се отложи въпроса.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува прѣдложението на г-на Караколева, да се прѣкратятъ дебатитѣ. Който не приема това прѣдложение, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Прието.

Понеже бумагитѣ, съ които е прѣпратено това прошение, липсватъ, то настоящий въпросъ се отлага за второ прѣдлагание. Който не приема това прѣдложение, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Прието.

Докл. Хр. Вѣкиловъ: Г-да прѣдставители! Има повече отъ 7—800 прошения, постѫпили въ прошетарната коммиссия. Тѣзи прошения прошетарната коммиссия не е разгледала именно за това, защото се внесе законъ, който трѣбваше да се изработи въ настоящата сессия на Нар. Събрание. Тъй като този законъ не се внесе и до сега и, както се вижда, нѣма да се разглежда въ настоящата сессия, то натоваренъ съмъ отъ коммиясията да ви моля да рѣшите: желаете ли да се докладватъ, нѣкои отъ тѣхъ, или не?

Д. Ц. Коцовъ: Г-да прѣдставители! Да удовлетворя докладчика, имамъ честь да му съобща, като докладчикъ на коммисията по М-ството на Просвѣщението, че тя е обстоятелно раз-

гледала този законъ и нейния докладъ е готовъ. И азъ съобщавамъ, че тя е готова и когато желаете може да докладва. Днесь още ще ви раздадемъ доклада.

Хр. Векиловъ: Г-да прѣдставители! Щомъ доклада на почитаемата коммиссия по М-ството на Просвѣщението е готовъ, азъ мисля още днесь може да се разгледа този въпросъ. (Гласове: Не е на дневенъ редъ).

Докл. П. Вълнаровъ: Г-да прѣдставители! Финансовата коммиссия е разгледала нѣкои прѣпроводени чрѣзъ васъ въпроси, по слѣдствие подадени отъ частни лица прошения и затова азъ ще почна да докладвамъ както слѣдва:

Пьрвий въпросъ, г-да прѣдставители, се касае до опрощаване 100 лева на единъ Ловченски бѣденъ житель, по име Бекиръ Османовъ, който длъжалъ за единъ правителственъ кофторъ. Има и постановление отъ Ловчанската коммиссия. Финансовата коммиссия е на мнѣние да се опростятъ.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува мнѣнието на коммиссията. Който не го приема, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Прието.

Докл. П. Вълнаровъ: Вторий въпросъ е, както слѣдва: М-рството на Финансиитѣ съ отношнието си подъ No. 33,574 казва: (Чете) «Заедно съ това ви испращамъ прѣпратеното отъ Търновский окр. управитель, съ рапортъ отъ 27 май н. г. подъ No. 4870 постановление подъ No. 91, съ което Търновската постоянна коммиссия се е произнесла, да се продаде едно правителственно праздно мѣсто отъ растурена воденица (оджакъ), находящо се въ района на Старо-Орѣшката община, Еленска околия».

Финансовата коммиссия разгледа този въпросъ и на мнѣние е, щото Нар. Събрание да разрѣши да се продаде въ правителственна полза тоя оджакъ. (Гласове: Приема се).

Прѣдсѣд.: Ще се гласува прѣдложението на коммиссията. Който не го приема, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл. П. Вълнаровъ: Третий въпросъ се състои въ слѣдующото: Нахожда се една прѣписка, придружена съ едно свидѣтелство съ дата 12-й февруарий подъ No. 1685 и съ единъ прѣписъ отъ постановлението на Ломската постоянна коммиссия подъ No. 23, съ което коммиссията, като е признала просбата на Гаврилъ Карастояновъ, наематель на риболовството по Дунава, че е справедлива, т. е., че сж го послѣдвали загуби по причина на Сръбско-Българската война, произнесла се е, да се опрости на просителя 1000 лева отъ арендата прѣзъ 1886 г. за мѣсецитѣ януарий и февруарий. М-вото на Финансиитѣ исказва мнѣние да се опростятъ на просителя Карастоянова тия хиляда лева, защото въ дѣйствителность прѣзъ 1886 г. мѣсеци януарий и февруарий не сж го допустнали военнитѣ и гражданскитѣ власти, да ходи да лови риба, отъ което той е изгубилъ даже и повече, но постоянната коммиссия е намѣрила толкова за добрѣ, на което и Министерството се е съгласило. Финансовата коммиссия намира твърдѣ умѣстна тази просба и моли Нар. Събрание да му се опростятъ тия хилядо лева.

Хр. Тилбезовъ: Г-да прѣдставители! (Шивачевъ: Г-нъ прѣдсѣдателю! Искамъ думата). Изслушахте вече, г-на докладчика на финансовата коммиссия, който каза, че нѣкой си Карастояновъ отъ гр. Ломъ искалъ да му се опрости нѣкакъвъ си наемъ, по причина, че направилъ нѣкакви си загуби по случай на войната. Наистина, г-да прѣдставители, ако погледнемъ на това отъ друга точка зрение, ще намѣримъ, че при такива изключителни обстоятелсва, не можемъ да се не съгласимъ съ коммиссията, която е изказала мнѣние, да се опростжтъ тия пари. Ако помня добрѣ, г-да прѣдставители, и по-рано стана разискване за опрощаване наемъ на нѣкои други наематели. Това, ако помня добрѣ, стана относително нѣкои и други околии и общини, тоже за наемъ и други работи. По тоя въпросъ, г-да прѣдставители, както виждамъ, коммиссията, която бѣше натоварена да го изучи обстоятелственно, е намѣрила за добрѣ да се отстжпи часть отъ наема на казаний Карастоянова, а така сжщо и Финансовото Министерство е изказало сжщото мнѣние. Слѣдователно, за да бждемъ послѣдователни, азъ ви моля и по този въпросъ да се присъединимъ къмъ изказаното мнѣние на коммиссията и да минемъ по-нататъкъ.

Н. Шивачевъ: Азъ, г-да прѣдставители, имахъ случай да присжтствувамъ веднжжъ въ финансовата коммиссия, когато разглеждаше прошението, почти отъ сжщата категория, на нѣкой си Харманличанинъ. Лицето, за което казвамъ, е тоже наело и прѣдъ видъ на сушата, която е имало или други нѣкои обстоятелства, не могло да се възползува нищо и на туй основание окржжний съвѣтъ, въ съгласие съ окржжний управитель, е постановилъ да му се остави една сумма отъ 1500 лева. Туй не се подтвърдило отъ М-стра на Финансиитѣ и за туй човѣка се е отнесълъ до Нар. Събрание съ прошение, и до колкото помня, тогава въ финансовата коммиссия бѣше и г-нъ Вълнаровъ, който даде мнѣние, че не трѣбва да се уважи молбата на това лице. Ако на негова милость не трѣбва да се уважи молбата, тогазъ защо на Карастоянова трѣбва да се уважи? Азъ нѣмамъ нищо противъ това, но защо да не бждемъ послѣдователни, и да опрѣдѣляме на една, а на другия да не опрѣдѣляме; азъ мисля, че това ще бжде несправедливо отъ страна на фин. коммиссия. Ако фин. коммиссия е рѣшила и на пьрвия да се опростжтъ, азъ нѣмамъ нищо, но да бждемъ за едного майка и другиго мащеха, не може да бжде.

Докл. П. Вълнаровъ: Г-да прѣдставители! Азъ ми се струва, че г-нъ Шивачевъ не е въ правото си, дѣто казва, че коммиссията не е послѣдователна. Онзи въпросъ е внесенъ въ коммиссията, но тя окончателно не се е произнесла, и азъ не могж сега да ви докладвамъ нѣщо нерѣшено отъ коммиссията. Наистина има разни мнѣния по този въпросъ въ коммиссията: едни сж за опрощаване, други сж противъ, а трети искатъ само една часть да му се опрости, но азъ имамъ честь да ви докладвамъ само окончателнитѣ рѣшения на коммиссията.

Е. Филиповъ: Г-да прѣдставители! Мнѣнието на почитаемата коммиссия е справедливо. Г-нъ Карастояновъ бѣше зелъ наема на риболовството. Ломската постоянна коммиссия е постановила да му се опрости наема само за 2 мѣсеца, тогава, когато риболовството е забранено по Дунава. Сега, г-да прѣдставители, единъ човѣкъ, когато земе подъ наемъ една кжща и послѣ не му даватъ да влѣзе въ тая кжща, може ли да му се иска кирия за нея? За това, азъ моля, да се приеме мнѣнието на коммиссията.

Никола Странски: Азъ щѣхъ да отговоря на г-на Шивачева, че неговитѣ основания или доводи, не сж всѣкога основни. По нѣкога може да си иматъ мѣстото, но не въ всѣки случай. За този случай, който ни навѣжда за Харманлийский гражданинъ, този въпросъ още не е разрѣшенъ окончателно. А що се касае

до този въпросъ, който се разисква, мисля, че е справедливо да се опростятъ, за да не изгуби човѣкътъ своето положение.

Н. Даскаловъ: Азъ щѣхъ да кажа на г-на Шивачева, че тѣзи два случая сж съвсѣмъ противоположени единъ на други. Харманлийский случай е, че на човѣка станало случай да изгуби, а пакъ тукъ по Дунава е съвсѣмъ други случай. Ако Карастояновъ бѣше се оплакалъ, че прѣзъ това врѣме е нѣмало риба или е имало ледъ, тогава имаше основание да не му се прощава; но тукъ е казано, че военнитѣ и гражданскитѣ власти не му позволили. Щомъ властьта му е припятствувала, разбира се, че трѣбва да му се отстжпи.

Ат. Насалевски: Г-да прѣдставители! Дѣйствително въ врѣме на войната всѣки гражданинъ е изгубилъ: на единъ дюкяна е билъ захванатъ, на други добитъка е билъ зетъ и т. н., но това си остава всѣкиму за спомѣнъ и за негова смѣтка. Но ако това лице е имало прѣпятствие отъ правителството, азъ мисля, ще е справедливо да му се опрости, за да не се принуждава да продава имуществата си, за да исплати тоя наемъ. И като мисля, че въпроса е доста освѣтленъ, прѣдлагамъ чл. 14.

Прѣдсѣд.: Има прѣдложение отъ г-на Насалевски, да се прѣкратятъ дебатитѣ. Който не го приема, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Мнѣнието на комиссията, както и това на Фин. М-ство е, да се опростятъ хиляда лева на Карастоянова. Ще се гласува това мнѣние. Който не го приема, да си вдигне ржката. (Трима вдигатъ). Приема се.

Докл. П. Вълнаровъ: Има друга една прѣписка, прѣпроводена отъ М-ството на Финанситѣ, съ отношение подъ No. 33574, съ което се прѣпроважда едно постановление за прощаване на нѣкой си Поповъ въ Бургасъ 20 Турски лири наемъ за айтоскитѣ бани и други 110 лева и 26 ст. за загуба отъ разликата на пари. Наемателя е дьржалъ за прѣзъ цѣлата 1885 год. Айтоскитѣ бани за 275 турски лири и 75 златни гроша. Прѣзъ врѣме на войната, слѣдъ съединението, зели го войникъ и не могълъ да си гледа банитѣ, и слѣдъ като се върналъ, поискалъ да му се опрости $^1/_4$ отъ наема. Бургазската Постоянна Коммиссия се съгласила и му отпуснала $68^3/_4$ лири, но Окржжний Управитель и Финансовий чиновникъ сж възразили противъ това и сж се съгласили да му се простятъ само 20 лири и разликата отъ паритѣ 110 лева и 26 ст., тъй като, както знаете, лирата е вървяла прѣди съединението 100 гроша, а слѣдъ това се промѣнила стойностьта ѝ. За туй Коммиссията, като разгледа тжзи прѣписка, намѣри, че мнѣнието на Финансовий Чиновникъ и Окржжний Управитель, съ което се съгласява и М-ството на Финанситѣ, е право, дойде до заключение да моли Нар. Събрание, да се опрости на просителя, за наема за прѣзъ 1885 год. за Айтоскитѣ бани само 20 лири и 110 лева и 26 ст. за загуба отъ разлика на паритѣ.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува мнѣнието на Коммиссията. Който не го приема, да си вдигне ржката (Никой не вдига). Приема се.

Докл. П. Вълнаровъ: М-ството на Външнитѣ Дѣла, г-да прѣдставители, съ отношение подъ No. 17,731 моли Нар. Събрание да се съгласи да му отпусне свьрхсмѣтенъ кредитъ отъ 300 лева за една мѣсечна заплата за нѣкой си чиновникъ по телеграфо-пощенското управление, Обретеновъ, който билъ отчисленъ, но дѣлата сж приели отъ него единъ мѣсецъ слѣдъ отчисленіето му, за което се иска свьрхсмѣтенъ кредитъ, да му се заплати. (Чете отношението и законопроекта).

«М-ство на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията. Главно Управление на Пощитѣ и Телеграфитѣ. No. 17731. София 27 Октомврий 1888 год.

До г-на Прѣдсѣд. на V-то Обикновенно Нар. Събрание.

Като прѣпращамъ при настоящего си прѣписъ отъ одобрения отъ Негово Царско Височество докладъ подъ No. 17717 и прѣписъ отъ отношението на г-на М-ра на финанситѣ подъ No. 21733, съ което дава съгласието си, въз основание на чл. 32 отъ закона за отчетностьта по бюджета за отпущание свьрхсмѣтенъ кредитъ на повѣренното ми М-ство отъ 300 лева, честь имамъ да Ви помоля, г-не прѣдсѣдателю, да прѣдложите на почитаемото Нар. Събрание да отпустне такъвъ кредитъ, който да се впише въ бюджета за 1886 год., съгласно приложений тукъ законопроектъ.

М-ръ на Външн. Дѣла и Исповѣдан.: Д-ръ Странски.

Главний Директоръ П. Матеевъ».

На първообразното съ собственната на Негово Царско Височество ржка написано: „одобрено.“ Фердинандъ.

Докладъ до Негово Царско Височество Княза.

No. 17717.

Господарю,

Съ Височайший Указъ отъ 15 Априлий 1885 год. подъ No. 26, началника на Софийската телеграфо-пощенска станции Д. Д. Обретеновъ, на основание чл. 48 отъ закона за чиновницитѣ, за нередовность по службата, се прѣмѣсти на занимание въ Главното Телеграфо-Пощенско Управление, като му се намали заплатата отъ 4080 на 3600 лева. Тая заплата да му се отпуща отъ оная прѣдвидена за счетоводителя при управлението. Съ указъ же отъ 24 Августъ 1886 година подъ No. 29, чиновника при управлението Д. Д. Обретеновъ се отчислява отъ деньтъ на сдаването дѣлата, а съ приказъ подъ No. 91 отъ 25 Августъ с. г. Завѣдующий Софийската станция В. Обретеновъ се назначава за счетоводитель при управлението отъ деньтъ на встжпването му въ длъжность.

В. Обретеновъ е встжпилъ въ длъжностьта си счетоводитель на 15 Септемврий 1886 год., отъ когато е наченалъ да получава и прѣдвидената по бюджета за тая длъжность заплата, а Д. Д. Обретеновъ, при всичко, че е нѣмалъ да сдава дѣла, отложилъ е сдаването на находящитѣ се въ него нѣколко прѣписки, до на 15 Октомврий 1886 год. Прѣдаването на тия книжа е станало въ горѣпоменатия день, съгласно съставения за тая цѣль актъ, и затова се слѣдва да се отпусне и заплатата му до 15 Октомвр. 1886 година.

Понеже В. Обретеновъ е наченалъ да получава прѣдвидената за счетоводителя заплата отъ 15 Септемврий 1886 година, а на уволнения Д. Д. Обретенова трѣбва да се отпустне заплатата до 15 Октомврий 1886 год., която трѣбваше да се вземе отъ оная, прѣдвидена за счетоводителя, то не достига една сумма отъ 300 лева, за заплатата на послѣдния отъ 15 Септемврий до 15 Октомврий 1886 год., която е била отпустната на първия. Обаче тая сумма, като не може да се вземе отъ запазения фондъ по бю-

джета на повѣренното ми М-ство (Главно Управление на Пощитѣ и Телеграфитѣ) за 1886 година на основание членъ 58 отъ закона за отчетностьта по бюджета, то съгласно отношението на г-на М-ра на Финанситѣ отъ 25 Юлий 1888 година подъ No. 21.733, тяможе да се изиска съ свьрхсмѣтенъ кредитъ отъ Нар. Събрание.

Вслѣдствие на горѣизложеното, и на основание членъ 109 отъ Конституцията, най-покорно моля, Ваше Царско Височество, да благоволите да разрѣшите внисанието въ настоящета сессия, на Нар. Събрание приложения тукъ Законопроектъ.

Съмъ Господарю, на Ваше Царско Височество, най-покоренъ служитель и вѣренъ подданникъ.

Гр. София, 22 Октомврий 1888 год.

Министръ на Вѫншнитѣ Дѣла и Исповѣданиията

(подп.) Д-ръ Странски.

Вѣрно: За секретарь при Главното

Телеграфо-Пощенско Управление: Илиевъ.

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

I. Разрѣшава се на М-вото на Вѫншнитѣ Дѣла и Исповѣданията свьрхсмѣтенъ кредитъ отъ триста лева.

II. Горната сумма да се впише въ глава XII § 36 по бюджета на М-вото на Вѫншнитѣ Дѣла и Исповѣданията (Главно Управление на Пощитѣ и Телеграфитѣ) за 1886 год.»

Коммиссията, при всичко че мисли, щото който е билъ причина, та не е зелъ длъжностьта на врѣме отъ отчислений чиновникъ, той трѣбва да плати тия 300 лева, но отъ друга страна вижда, че трѣбва да се отпуснатъ непрѣменно, а послѣ М-вото да се разпорежда и да търси виновника и да изиска отъ него паритѣ и за туй коммиссията моли Нар. Събрание да се съгласи да отпусне исканий кредитъ.

Хр. Векиловъ: Г-да прѣдставители! Не е работата за 300 лева да се не отпуснатъ; работата е, че когато на Обретеновъ, веднѫжъ му е заповѣдано да прѣдаде управлението, неговий началникъ трѣбваше още въ минутата да го застави да направи това. Тукъ обаче работата не е тъй; неговий началникъ не е испълнилъ заповѣдьта на висшето началство и Обретеновъ останалъ на служба още единъ мѣсецъ, тъй щото въ единъ и сѫщи мѣсецъ двама чиновници сѫ получавали една и сѫща заплата. На какво основание М-вото иска отъ Нар. Събрание да разрѣши 300 лева, когото ний, когато вотираме бюджета, гледаме да възнаградимъ чиновницитѣ, за да испълняватъ съвѣстно работата си? Азъ не намирамъ за добрѣ да се отпущатъ тия пари и мисля, че М-вото трѣбва да ги земе отъ оня чиновникъ, който е станалъ причина, да не се сдаде управлението на врѣме.

Д-ръ Цачевъ: Г-да прѣдставители! Това, което каза г-нъ Векиловъ, може да е твърдѣ право, но вий знаете, че чиновникъ, който е служилъ единъ мѣсецъ повече, не може да се обърне да си иска заплатата отъ оня, който го е задържалъ, защото той познава правителството и ги иска отъ него. Ако правителството намѣри за нужно, че трѣбва непрѣменно да се тѣгли оня чиновникъ, който не е испълнилъ буквално прѣдписанието на правителството, правителството знае какъ да постѫпи съ него и азъ не намирамъ защо трѣбва Векиловъ да вдига гюрултия.

Хр. Векиловъ: Азъ казахъ, г-да прѣдставители, че не е работата за 300 лева. Съгласилъ се бихъ съ д-ра Цачева, да се дадѫтъ по-напрѣдъ отъ правителството, а сетнѣ то да иде да дири чиновника, но азъ не разбирамъ, какъ може да стане това. Азъ разбирамъ, че правителството може да задържи отъ платата на виновника и да ги даде на оня, който има право, а да се отпусне свьрхсмѣтенъ кредитъ, азъ не разбирамъ, това не е логика и не трѣбва да въвѣждаме такъвъ редъ за напрѣдъ, затова азъ моля Нар. Събрание да се съгласи съ мене, да се не водимъ по прецеденти.

М-ръ Странски: Г-да прѣдставители! Въпроса, който е прѣдложенъ тукъ, е за 300 лева свьрхсмѣтенъ кредитъ. Въ 1886 год. управлението е уволнило единъ чиновникъ отъ Телеграфо-Пощенското Управление и въ приказа си Централното Управление казва, че уволнението се счита отъ деня на прѣдаването дѣлата. Същеврѣменно за испълнение на службата е назначило другъ чиновникъ и понеже прѣдаването на дѣлата е траяло около единъ мѣсецъ, то трѣбва и на уволнения чиновникъ, да се заплати за това врѣме. Ето защо се иска тоя кредитъ. Азъ мисля, че тукъ нѣма никаква неправилность и моля почитаемото Нар. Събрание да го приеме.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува исканий свьрхсмѣтенъ кредитъ отъ 300 лева. Който не отпуща, да си вдигне рѫката. (Двама вдигатъ). Значи отпуща се.

Докл. П. Вълнаровъ: М-вото на Външнитѣ Дѣла съ отношение отъ 14-й миналий мѣсецъ Ноемврий подъ No. 7712, моли Нар. Събрание да му се отпусне свьрхсмѣтенъ кредитъ отъ 5500 лева за миналата 1887 год., отъ който кредитъ 4800 л. да се отнесѫтъ къмъ гл. I, § 4 на бюджета, а пъкъ останалитѣ 800 лева, къмъ гл. IX, § 38. (Чете):

«Министерство на Външнигѣ Работи и Исповѣданиита, Отдѣление . . . . . No. 7712, Ноемврий 4 день 1888 год. гр. София.

До г-на Прѣдсѣдателя на V-то Обикновенно Нар. Събрание.

Тукъ приложенъ, като прѣпращамъ прѣписъ отъ удобрѣния отъ Негово Царско Височество докладъ, подъ No. 7744, тъй както и прѣписъ отъ отношението на г-на М-стра на Финанситѣ отъ 20 миналий Октомврий, подъ No. 32686, съ което на основание на чл. 32 отъ закона за отчетностьта по бюджета, дава съгласието си за отпущание свьрхсмѣтенъ кредитъ на повѣренното ми М-ство отъ л. зл. 5500, честь имамъ да ви помоля, г-не Прѣдсѣдателю, да благоволите да подложите на Почитаемото Нар. Събрание въ тек. сессия, гласуването горѣпоменатий кредитъ за вписване въ расходния бюджетъ на повѣренното ми Министерство прѣзъ миналата 1887 година, съгласно тукъ приложений Законопроектъ.

Министръ: (Подп.) Д-ръ Странски.

Главенъ Секретарь: (Подп.) Панайотовъ.

Счетоводитель: (Подп.) Юр. Х. Димитровъ.

„На първообразното съ собственната ржка на Негово Царско Височество написано „одобрено“ Фердинандъ.

Докладъ до Негово Царско Височество Княза.

No. 7744.

Господарю!

По причина, че прѣзъ минжлата 1887 година на основание постановлението отъ Министерский Съвѣтъ по бюджета на повѣренното ми Министерство по Гл. I § 4 и Гл. IX § 38 се исплатиха суммы, за които не е било възможно да се прѣдвиди нуждното количество кредитъ, то помѣнжтитѣ тия §§ се исчерпаха и за подпълнуването имъ тоже нѣма възможность, понеже и § по запасния фондъ на сжщия бюджетъ е исчерпанъ и между тѣмъ по двата тия §§ има да се исплащатъ лева 5.500. Вслѣдствие на това, съгласно чл. 32 отъ закона за отчетностьта по бюджета, като взехъ съгласието на г-на Министра на Финансиитѣ, исказано въ отношението му отъ 20 того подъ No. 32.686, и на основание чл. 109 отъ Конституцията, честь имамъ най-покорно да помоля Ваше Царско Височество, да благоволите и разрѣшите да се внесе въ настоящата сессия на V-то Обикновенно Нар. Събрание, тукъ приложений законопроектъ за отпущание допълнителенъ свърхсмѣтенъ кредитъ отъ 5.500 лева.

Сьмъ Господарю на Ваше Царско Височество най-покоренъ служитель и вѣренъ поданикъ.

(Под.) Министръ на Външн. Дѣла и Исповѣданията:
Д-ръ Странски.

Вѣрно: Счетоводитель (под.) Юрд. Х. Димитровъ».

„ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за свърхсмѣтенъ кредитъ отъ 5.500 лева.

Чл. 1. Разрѣшава се свърхсмѣтенъ кредитъ на Министерството на Външнитѣ Работи и Исповѣданията отъ петь хиляди и петстотинъ лева.

Чл. 2. Помѣнжтитѣ 5.500 лева да се прибавятъ въ бюджета на сжщото Министерство за минжлата 1887 година къмъ Гл. I § 4 лева 4.700 и къмъ Гл. IX § 38 лева 800».

Отъ тѣзи пари 4.700 лева сж за канцелярски разноски, а 800 лева се отпущатъ на единъ чиновникъ, русски поданникъ, който съгласно контракта си, е изслужилъ врѣмето и искалъ да се върне въ отечеството си и Министерството му отпуща тѣзи пари. Коммиссията намира, че този кредитъ не е възможно да не се отпусне, понеже вече паритѣ сж израсходвани и трѣбва да се оформиратъ и е на мнѣние да се удобри исканий кредитъ отъ Народното Събрание».

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не удобрява исканий кредитъ отъ 5.500 лева, да си вдигне ржката. (Двама вдигатъ). Значи удобрява се.

Петь минути отдихъ.

(Слѣдъ отпускъ).

Прѣдсѣд.: (Звъни). Засѣданието се продължава. По реда си иде отговора на г-на Военний Министръ по запитването на г-на Д-ра Цачева за производството на Майора Фонъ Маха.

Г-нъ запитвача има думата.

Д-ръ Цачевъ: (Отъ трибуната): Г-да прѣдставители! Извѣстно ви е, че на основание чл. 65 и 66 отъ Българската Конституция азъ отправихъ запитване на г-на М-стра на Войната съ слѣдующето съдържание. Моето запитване се състои въ това: Моля г-на М-стра на войната да благоволи да ми каже, кои сж биле нуждитѣ, които сж го заставили, щото единъ чужденецъ нѣмецъ Фонъ Махъ, да се произвежда въ майорски чинъ и да се назначава на военна служба Софийски Войнски Началникъ. Сега, г-да прѣдставители, на мене остава да чуя отговора на г-на Министра и тогава азъ ще искажа мотивитѣ, които сж ме принудили да направя това запитване, като прѣдварително съобщя на Народното Събрание, че тѫзи личность не я зная, не я познавамъ, нѣмамъ съ нея нищо, нито противъ нея имамъ нѣщо. Само сьмъ повдигналъ този въпросъ по принципъ.

М-ръ Стамболовъ: Азъ ще моля г-нъ запитвача да развие запитването си, защото обичая е такъвъ и слѣдъ като отговори г-нъ Министра, пита се запитвача, доволенъ ли е, или не?

Д-ръ Цачевъ: Добрѣ.

Прѣдсѣд.: Моля г-нъ Министра-Прѣсѣдателя! Развиването на запитване на г-на Д-ръ Цачева бѣше толкова и той чѣка да му отговори г-нъ Министра.

Г-нъ Министръ на Войната има думата.

М-ръ Муткуровъ: Г-да прѣдставители! Майоръ Фонъ Махъ е постжпилъ на служба въ Източна Румелия въ врѣме на окупацията, гдѣто и продължавалъ службата си до самото съединение. Постжпилъ е на служба съ чинъ Поручикъ и е авансиралъ до съединението до чинъ Капитанъ. Въ врѣме на съединението, заедно съ съединението на Българскитѣ войски съ Източно-Румелийскитѣ, този чужденецъ остана на служба и въ Княжеството, на основание на единъ контрактъ, който е билъ сключенъ съ Източно-Румелийското правителство на 19-й Мартъ 1885 г. за 3 години. За неговата служба азъ нѣма да говоря. Въ течение вече на 10 години, той служи на България и ако да не бѣхъ доволенъ до сега, не щѣше и да служи. Той е водилъ едно най-коректно поведение, и освѣнъ това, той е взималъ участие за освобождението на България въ врѣме на войната Сръбско-Турска; слѣдъ това, той е взелъ участие въ войната Сръбско-Българска съ Българскитѣ войски и е водилъ едно най-коректно поведение въ послѣднитѣ 3 години спрямо България. Що се отнася до производството му, естественно той като полезенъ офицеръ, неговий контрактъ, като му даваше право да се ползува и радва съ всичкитѣ права, съ които се радватъ и българскитѣ офицери, по реда си, той подлѣжеше на производство. Моя прѣдшедственникъ намѣрилъ за нуждно да го прѣдстави за производство и той билъ произведенъ, заедно съ своитѣ връстници. Членъ 66 отъ Конституцията дѣйствително казва, щото за чужденцитѣ, които служатъ на България, трѣбва да се изиска прѣдварително съгласието на Нар. Събрание. Това до сега, ако не е ставало, ако не сж го направили моитѣ прѣдшественници и азъ прѣзъ минжлата година, то е на основание на това, че той е прѣминалъ отъ Ист.-Румелийскитѣ войски. Неговий контрактъ е истекълъ прѣди нѣколко мѣсеци и не е подновенъ още на това основание, защото той е заявилъ, че желае да стане български поданникъ и неговото прошение се намира сега въ Събранието. Освѣнъ това, азъ сьмъ приготвилъ списъкъ (Гласове: Той днесь се прие) на чужденцитѣ, които служатъ въ Българсата войска

и слѣдъ 2—3 дена ще се прѣдложи на удобрѣние отъ почитаемото Събрание. (Ржоплѣскание).

Д-ръ Цачевъ: Азъ трѣбва да развия, кои сж причинитѣ, които сж ме заставили да отправя запитването си до г-на Министра на Войната. По-напрѣдъ азъ казахъ, въ какво се състои моето запитване. Азъ нѣма да нападна никого.

Прѣдсѣд.: Г-нъ Д-ръ Цачевъ! По-напрѣдъ азъ ви дадохъ думата и вий казахте, каквото имахте. Послѣ дадохъ думата и на г-на Министра и сега трѣбва да чѣкате пакъ да ви дамъ думата, че тогава да говорите. Прѣди да ви дамъ думата, не трѣбва да говорите.

Моля г-на запитвача да каже, задоволенъ ли е отъ отговора на г-на Министра, или не?

Д-ръ Цачевъ: Кажете ми, че не ми давате думата да говоря, че се боите отъ свѣтлината ..... (Гласове: Долу д-ръ Цачевъ!). Азъ не обиждамъ никого. Азъ не могж да кажа като кукла, доволенъ ли сьмь, или не. Азъ сьмъ народенъ прѣдставитель и на основание 33 членъ отъ Правилника имамъ право да говоря. Ако обидя нѣкого, исхвьрлете ме вънъ.

Прѣдсѣд.: Г-нъ д-ръ Цачевъ! Сжщата цѣль ще се постигне, ако кажете, че не сте доволни. Тогазъ ще ви дамъ думата, а ако сте доволни, какво ще говорите?

Д-ръ Цачевъ: Тукъ г-нъ Министръ ми отговори и азъ трѣбва да анализирамъ неговий отговоръ и да дода до заключение, като народенъ прѣдставитель, да кажа доволенъ ли сьмъ, или не.

Прѣдсѣд.: Г-да прѣдставители! До сега заведената практика по запитванията е, че най-напрѣдъ се дава думата на запитвача, да развие своето прѣдложение и слѣдъ отговора на г-на Министра, пита се запитвача: доволенъ ли е, или не? Г-нъ д-ръ Цачевъ развй своето запитване и сега не остава, освѣнъ да каже доволенъ ли е, или не.

М-ръ Стамболовъ: Г-да прѣдставители! Вий видѣхте, че азъ помолихъ г-нъ д-ръ Цачева да си развие запитването и всичката свѣтлина която има въ неговата свѣтлива глава да излѣе въ Нар. Събрание. Г-нь Д-ръ Цачевъ не послуша, макарь че това трѣбваше да го знае. Сега нѣма нужда да се въвежда нова система на запитвания и отговаряния, защото дѣйствително г-нъ Прѣдсѣдательтъ му каза много добрѣ, че ако е доволенъ, какво ще говори, а ако не е доволенъ, нека Събранието му позволи да говори. А ако иска да прави скандалъ (Д-ръ Цачевъ става да си отиде) много му здравие .....

Прѣдсѣд.: Понеже г-нъ д-ръ Цачевъ слѣзе отъ трибуната и излѣзе отъ Събранието, значи че е доволенъ и нѣма да се говори.

Дневний редъ е исчерпанъ. Остава за идущото засѣдание за дневенъ редъ доклада на бюджетарната комиссия и различнитѣ съобщения, както се опрѣдѣли въ миналото засѣдание.

Засѣданието се затваря.

(Закрито въ 4 часа слѣдъ пладнѣ).

Прѣдсѣдатель: **Д. Тончевъ.**

Подпрѣдсѣдатели: **З. Стояновъ.** **П. Славковъ.**

Секретари: **Зах. Градинаровъ.** **Ив. Златаревъ.** **Геор. Пѣневъ.** **Антонъ Байчовъ.** **Ив. Халачовъ.**

Секретари: **Иор. Симеоновъ.** **Д-ръ Сарж-Ивановъ.** **Христо Лѣкарски.** **Ат. Гр. Каракашевъ.** **Дим. Петковъ.** **Д-ръ Стояновичь.**

Стенографъ: **Д. Иовевъ.**